

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 8 oktober 2008

2° Kamer

Inzake TAG-038

Van **meester X**, balie ..., advocaat te ...

Wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I. PROCEDURE

Mr. X werd door de Voorzitter van deze Tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 4 februari 2008 om te verschijnen op de zitting van 14 mei 2008.

Deze zaak werd ter zitting van 14 mei 2008 op verzoek van Mr. X uitgesteld naar de zitting van 11 juni 2008.

Mr. X verschijnt op de zitting van 11 juni 2008 in persoon, bijgestaan door Mr. Y.

De zaak wordt behandeld in openbare zitting.

Mr. Z brengt als Stafhouder van de Balie van ... verslag uit.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

De Tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. BEOORDELING

a. Geen geldig aanhangigmaking

Mr. X roept in limine litis in zijn besluiten van 11 juni 2008 in dat de tuchtvervolgung lastens hem niet rechtsgeldig aanhangig werd gemaakt.

Hij stelt meer bepaald:

“Art. 458 § 2 Ger.Wb. vermeldt dat de Stafhouder, die meent dat er redenen bestaan om de advocaat te vervolgen, het dossier overmaakt met een met redenen omklede beslissing en met een kennisgeving aan de advocaat en de klager.

Concluant stelt vast dat er in casu geen sprake is van:

- **van een met redenen omklede beslissing. De brief dd. 20 december 2007, toegekomen bij de Voorzitter van de Tuchtraad op 4 januari 2008, is niet met redenen omkleed en verwijst evenmin naar een bijlage.**
- **van een kennisgeving door de Stafhouder van het overmaken van het dossier. Deze kennisgeving heeft tot doel de rechten van de geïndiceerde advocaat te vrijwaren (vb. verzoek tot bijkomend onderzoek e.d.).”**

Overeenkomstig art. 458 § 1 al. 2 Ger.Wb. wordt de advocaat die het voorwerp uitmaakt van een onderzoek schriftelijk van de instelling van het onderzoek op de hoogte gebracht.

Aan dit voorschrift werd voldaan bij aangetekende brief van de Stafhouder dd. 18 april 2007 zowel wat de zaak van de Vrederechter te ... als wat de zaak Mr. V betreft.

Overeenkomstig art. 458 § 2 al. 1 Ger.Wb. zendt de Stafhouder - die na het onderzoek oordeelt dat er redenen bestaan om de advocaat te laten verschijnen voor de Tuchtraad - het dossier samen met zijn met redenen omklede beslissing aan de Voorzitter van de Tuchtraad zodat deze de Tuchtraad kan samenroepen.

Na het (de) onderzoek(en) schreef de Stafhouder bij brief van 20 december 2007 (ontvangen op 4 januari 2008) aan de Voorzitter van de Tuchtraad hetgeen volgt:

“Hierbij ben ik zo vrij de twee dossiers over te maken, en dit overeenkomstig art. 458 § 2 Ger.Wb..”

Mr. X stelt terecht dat uit de brief van 20 december 2007 enkel en alleen kan afgeleid worden dat er twee dossiers werden overgemaakt aan de Voorzitter van de Tuchtraad nu deze brief zelf niet met redenen omkleed is en er ook in deze brief niet verwezen wordt naar een bijlage.

Uit het geheel van de stukken van het dossier blijkt evenwel dat aan bedoelde brief van 20 december 2007 de “nota’s van verwijzing naar de Voorzitter van de Tuchtraad, art. 458 § 2 Ger.Wb.” die de met redenen beklede beslissing van de Stafhouder bevatte wel degelijk gehecht waren, nu deze zich in het dossier van de Tuchtraad bevinden en uit de inhoud en de motivering van de dagvaarding, die daaropvolgend betekend werd door de Voorzitter van de Tuchtraad aan Mr. X dd. 4 februari 2008, ontegensprekelijk blijkt dat de Voorzitter van de Tuchtraad via de brief van de Stafhouder dd. 20 december 2007 kennis had gekregen van voornoemde nota’s, die de met redenen omklede beslissing uitmaken waarvan sprake in art. 458 § 2 al. 1 Ger.Wb..

Waaruit zou de Voorzitter van de Tuchtraad anders wel de motivering van de dagvaarding hebben kunnen putten?

Mr. X beroept zich derhalve ten onrechte op de niet nakoming van art. 458 § 2 al. 1 Ger.Wb..

Mr. X steunt evenwel verder de door hem ingeroepen ongeldige aanhangigmaking op het feit dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat na het afsluiten van het onderzoek hij persoonlijk op de hoogte werd gesteld van de beslissing van de Stafhouder om hem te laten verschijnen voor de Tuchtraad.

Art. 458 § 2 al. 1 in fine voorziet uitdrukkelijk:

“Hij (de Stafhouder) brengt de advocaat en de klager hiervan (van zijn beslissing tot verschijning voor de Tuchtraad) op de hoogte.”

Meer bepaald dient krachtens dit voorschrift niet alleen de beslissing om te verschijnen voor de Tuchtraad aan de advocaat medegedeeld doch eveneens de brief van de Stafhouder aan de Voorzitter van de Tuchtraad met aangehecht de redenen van zijn beslissing: **zie Vademecum, tuchtprocedure voor advocaten; Philippe De Jaegere, nr. 16 in fine:**

“16. mededeling van de beslissing

Bij verwijzing dient de stafhouder enkel aan de advocaat een kopie over te maken van zijn brief aan de voorzitter, waarin de advocaat de redenen van zijn verwijzing kan terugvinden. De klager dient enkel te worden geïnformeerd over de verwijzing, maar aan hem mag de stafhouder geen kopie zenden van zijn brief aan de voorzitter.”

De Tuchtraad vindt in het dossier geen enkel stuk waaruit blijkt dat de Stafhouder Mr. X persoonlijk verwittigd heeft van zijn beslissing tot verwijzing.

Er is derhalve onbetwistbaar een vormfout in de verwijzing door de Stafhouder naar de Voorzitter van de Tuchtraad.

Mr. X roept nu precies in zijn besluiten van 11 juni 2008 in dat deze vormfout zijn rechten van verdediging heeft geschonden en dat de zaak door de Stafhouder niet rechtsgeldig werd aanhangig gemaakt en derhalve nietig is, zodat de tuchtrechtelijke vervolging ontoelaatbaar is.

Een tuchtzaak wordt voor de Tuchtraad aanhangig gemaakt door de beslissing van de Stafhouder en de kennisgeving ervan aan de Voorzitter van de Tuchtraad en niet door de daaropvolgende oproeping voor de Tuchtraad, die enkel en alleen een dagstelling inhoudt.

Een tuchtzaak moet uiteraard op een geldige wijze door de Stafhouder bij de Tuchtraad aanhangig worden gemaakt: **zie Vademecum: tuchtprocedure voor advocaten; Philippe De Jaegere, nr. 22:**

“22. Oproeping

De Voorzitter van de Tuchtraad roept de advocaat op om te verschijnen voor de Tuchtraad. De Voorzitter doet de oproeping voor de Tuchtraad op verzoek van de Stafhouder of ambtshalve, nadat de zaak hem geldig werd overgemaakt...”

De nietigheid is in feite een mogelijke sanctie die slaat op het onregelmatig uitvoeren van een vorm of van een handeling.

De kennisgeving voorzien door art. 458 § 2 al. 1 Ger.Wb. is evenwel niet op straffe van nietigheid voorgeschreven.

De grondslag van de nietigheidsleer is "geen nietigheid zonder wettekst".

Het tuchtrecht mag wat de nietigheidsleer betreft de beginselen van het strafrecht niet toepassen omdat het tuchtrecht volledig autonoom is ten opzichte van het strafrecht.

Er is derhalve geen sprake van nietige aanhangigmaking.

Anderzijds bewijst Mr. X niet dat ten gevolge van de niet kennisgeving van de beslissing tot tuchtvervolging zijn rechten van verdediging geschonden werden.

Ook na de oproeping om voor de Tuchtraad te verschijnen en voor de Tuchtraad zelf had Mr. X welkdanige aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen vragen, hetgeen hij zelfs niet deed.

b. Nietig onderzoek

1. Schending van het beroepsgeheim

Mr. X stelt dat de Stafhouder het tuchtonderzoek geschonden heeft door de Tuchtzaak aan te kaarten bij de (niet bevoegde) Raad en beroept zich op art. 6 EVRM.

Hij biedt aan te bewijzen met getuigen dat de Stafhouder de zaak effectief aankaartte.

Uiteraard is de Stafhouder gehouden tot geheimhouding.

Ten gevolge van de nieuwe tuchtrechtspleging (Wet van 21 juni 2006) zetelt de Raad van de orde evenwel niet meer als Tuchtraad, hetgeen de Tuchtraad (terug) de mogelijkheid biedt om de Stafhouder bij te staan en te adviseren in zijn tuchtrechtelijke bevoegdheid.

Onder het oud tuchtrechtelijkstelsel kon de Stafhouder effectief geen enkel probleem, waaraan mogelijk een tuchtrechtelijke dimensie hing, bespreken met de Raad omdat diezelfde raad in een later stadium eventueel zou kunnen gevat worden als Tuchtraad.

Nu de Raad niet meer zetelt als Tuchtraad bestaat deze scheiding van machten niet meer en mag de Stafhouder bepaalde delicate dossiers en moeilijke beslissingen vooraf bespreken met zijn raad (**zie nieuwe tuchtrechtspleging; Wet van 21 juli 2006: Philippe De Jaegere, bestuurder van de orde van de Vlaamse balies, departement deontologie**).

Er is dus geen sprake van schending van het tuchtrechtelijk onderzoek.

2. Nietig verhoor

Mr. X stelt dat zijn verhoor (eenmaal, nl. 12 juni 2007) niet gebeurde conform art. 34 van de taalwetgeving omdat de vraag naar de taalkeuze niet werd gesteld.

Overeenkomstig art. 457bis Ger.Wb. wordt de rechtspleging voor de Tuchtraad gevoerd in de taal van de Orde waartoe de vervolgte persoon behoort.

Dit geldt uiteraard ook voor het verhoor van de aangeklaagde in het kader van het onderzoek.

Alleen anderstaligen kunnen worden gehoord in hun taal en het proces-verbaal waarvan sprake in art. 458 § 1 lid 4^e Ger.Wb. wordt alsdan opgesteld in de taal van het verhoor; Dit proces-verbaal moet voor het dossier evenwel worden vertaald naar de taal van de rechtspleging (**zie Vademecum tuchtrechtelijke procedure voor advocaten, Philippe De Jaegere , nr. 11**).

Het verhoor is derhalve niet nietig.

Even ten onrechte noemt Mr. X de aanwezigheid van Mr. R bij het verhoor van 12 juni 2007 ontoelaatbaar.

Er is geen enkele wettelijke bepaling die de Stafhouder verbiedt zich tijdens het verhoor te laten bijstaan door zijn secretaris (Mr. R).

Uit het proces-verbaal van 12 juni 2007 blijkt ten andere dat het verhoor uitsluitend gedaan werd door de Stafhouder (geen enkele vraag werd gesteld door de secretaris) terwijl het proces-verbaal enkel en alleen ondertekend werd door de Stafhouder en door Mr. X zelf.

De secretaris is klaarblijkelijk slechts opgetreden als penhouder van het proces-verbaal; Hij heeft zich dit proces-verbaal geenszins eigen gemaakt.

3. Geen verhoor voor het feit sub A (zaak Vrederechter)

De betrokken advocaat heeft uiteraard het recht te worden gehoord tijdens het onderzoek; Het verhoor is evenwel geen plicht (**zie Vademecum voornoemd nr. 10**).

Dit recht werd niet geschonden wat het feit A (zaak Vrederechter) betreft.

Overeenkomstig art. 458 § 1 lid 1 kan de Stafhouder ambtshalve een onderzoek instellen: een voorafgaandelijke klacht is niet vereist.

De Stafhouder kreeg kennis (geen klacht) van bepaalde briefwisseling die gevoerd werd tussen de griffie van het Vrederecht te ... (brieven klaarblijkelijk persoonlijk bestemd voor de Vrederechter) en Mr. X (stukken 1 tot en met 4 dossier Vrederechter ...).

Gevolg aan deze kennisgeving besliste de Stafhouder ambtshalve, hetgeen haar recht was (zie art. 458 § 1 lid 1 Ger.Wb.), een tuchtonderzoek in te stellen tegen Mr. X wegens ongepast gedrag tegenover de Vrederechter (brief Stafhouder 18 april 2007: stuk 5 dossier rechtspleging).

Mr. X deelde bij brief van 18 april 2007 (stuk 6 dossier rechtspleging) aan de Stafhouder zijn gemotiveerd standpunt in verband met zijn ongepast gedrag tegenover de Vrederechter mede en diende zelf klacht in tegen de Vrederechter.

Gevolg hieraan nodigde de Stafhouder Mr. X bij brief van 2 mei 2007 (stuk 7 dossier Vrederechter) uit om gehoord te worden en dit op 15 mei 2007.

Mr. X liet bij brief van 4 mei 2007 weten dat de vooropgestelde datum van 15 mei 2007 hem niet paste wegens reeds gemaakte afspraken en omwille van het feit dat het hem wegens gezondheidsredenen niet toegelaten was daarover een gesprek te voeren.

Het verhoor werd uitgesteld aanvankelijk naar 21 mei 2007 en uiteindelijk naar 12 juni 2007.

Mr. X werd in de eerste plaats uitvoerig ondervraagd op 12 juni 2007 betreffende het feit B (zaak Mr. V).

In fine van het proces-verbaal van deze ondervraging (stuk 18 dossier rechtspleging) werd geakteerd:

“Omtrent de correspondentie die ik stuurde naar de Vrederechter te ... vraag ik het verhoor in verderzetting te zetten. Ik ben hier niet op niet voorbereid. Het verhoor zal op een nader te bepalen datum plaats vinden uiterlijk tegen 10 juli as.”.

Bij brief van 20 juni 2007 verwittigde de Stafhouder Mr. X dat de verderzetting van het verhoor zou plaats vinden op dinsdag 3 juli in haar cabinet (stuk 19 dossier rechtspleging).

Op 3 juli 2007 liet Mr. Y (stuk 21) aan de Stafhouder weten dat Mr. X wegens zware gezondheidsredenen niet aanwezig kon zijn op het verhoor dd. 3 juli 2007 en werd een verdaging gevraagd.

Bij brief van 9 juli 2007 (stuk 22) bevestigde de Stafhouder aan Mr. X het verzoek tot verdaging van het verhoor van zijn raadsman.

Zij sloot haar brief als volgt af:

“Ik kan U mededelen dat ik zinnens ben het tuchtonderzoek af te ronden.

Toch wil ik U tevens nog de gelegenheid geven om Uw eventuele bijkomende standpunten desgevallend nog schriftelijk mede te delen zo dit gebeurt tegen uiterlijk 31 juli as.”.

Mr. X heeft geen enkel gevolg gegeven aan deze brief en meer bepaald geen enkel bijkomend standpunt (in verband met het feit A) aan de Stafhouder overgemaakt.

Het recht op tegenspraak werd derhalve geenszins geschonden nu Mr. X ruimschoots de gelegenheid heeft gekregen om zijn standpunt ook in verband met het feit A ter kennis te brengen.

4. Onontvankelijkheid van de tuchtrechtelijke vervolging voor het feit A (Vrederechter ...)

Mr. X stelt dat de vervolging sub A betrekking heeft op een klacht van de Vrederechter die niet gevoegd is bij het dossier en dat er nadien een bemiddelingspoging plaatsgreep gevolg waaraan de Vrederechter bevestigde dat verdere tuchtrechtelijke vervolging onnodig was en dat hij afstand zou gedaan hebben van zijn klacht.

In de eerste plaats dient onderlijnd dat de Stafhouder zoals hierboven vermeld niet gevolg aan een klacht van de Vrederechter een tuchtrechtelijk onderzoek opende betreffende het feit A doch ambtshalve gevolg aan de kennisname van bepaalde brieven (briefwisseling gevoerd tussen de griffie van het Vredegerecht en Mr. X).

Uit één van de brieven nl. van de Vrederechter te ... aan Mr. X dd. 19 april 2007 (stuk 3 dossier Vrederechter) blijkt dat de Vrederechter wegens smaad in de uitoefening van zijn ambt een strafklacht zou neerleggen (dit is uiteraard iets anders dan een klacht in de zin van art. 458 § 1 lid 1 Ger.Wb.).

Uiteindelijk blijkt niet dat de Vrederechter een strafklacht indiende zodat hij uiteraard nadien evenmin afstand moest doen van een dergelijke klacht.

Ten onrechte stelt Mr. X derhalve dat gevolg aan een afstand van de klacht de tuchtrechtelijk vervolging uitgedoofd is.

Zelfs indien de Vrederechter strafrechtelijk klacht zou ingediend hebben en naderhand hiervan afstand zou gedaan hebben, zou een en ander de bevoegdheid van de Stafhouder om het tuchtrechtelijk onderzoek, dat los staat van welkdanig strafrechtelijke klacht, verder te voeren hebben aangetast.

De tuchtrechtelijke vervolging van het feit A is derhalve zonder de minste twijfel toelaatbaar.

Tenslotte werd hierboven reeds onderlijnd dat wegens het zogenaamd gebrek aan verhoor in verband met het feit A de rechten van verdediging van Mr. X geenszins werden geschonden.

c. Ten gronde

1. Feit A

Mr. X ontmoet het feit A geenszins ten gronde.

Naar het oordeel van de Tuchtraad is dit feit bewezen.

De inhoud van de brieven van Mr. X die daarenboven gericht werden aan de griffie van het Vredegerecht in plaats van aan de Vrederechter persoonlijk zijn klaarblijkelijk in strijd met de beginselen van de waardigheid van het beroep van advocaat en de kiesheid hetwelk het beroep van de advocaat ten grondslag liggen.

Indien Mr. X van oordeel was dat hij zich te beklagen had over een bepaalde handeling of tussenkost van de Vrederechter dan had hij zich uiteraard tot de bevoegde tuchtrechtelijke instanties van de magistratuur dienen te wenden.

2. Feit B

Het feit B spruit in feite voort uit de klacht die Mr. X zelf indiende tegen Mr. V in het kader waarvan voornamelijk de inhoud en de toon van de briefwisseling die daaromtrent door Mr. X werd gevoerd (gepaard gaande met beweerde mondelinge verspreiding aan de balie) hem wordt aangewreven gevolg waaraan Mr. V uiteindelijk zelf klacht indiende tegen Mr. X.

De klacht(en) van Mr. X tegen Mr. V werden herhaalde malen, eerst door Stafhouder L en naderhand door Stafhouder Z geseponeerd: aan de klacht van Mr. V werd wel gevolg gegeven – voorwerp van feit B.

Niet alleen de toon en de inhoud van de briefwisseling die Mr. X voerde, maar ook zijn klacht tegen Mr. V worden hem aangeklaagd als in strijd met de eer van de orde van de advocaten en met de beginselen van waardigheid, rechtschapsheid en kiesheid die het beroep van advocaat ten grondslag liggen, doch eveneens het feit dat hij zich niet neerlegde bij de beslissing(en) tot seponering van Stafhouder L dd. 26 juni 2006 en 31 augustus 2006 en van Stafhouder Z dd. 30 oktober 2006.

De Tuchtraad is van oordeel dat Mr. X het recht had zich niet neer te leggen bij beslissingen tot seponering van de Stafhouder en dat het hem eveneens vrij stond te oordelen en eventueel te beslissen Mr. V voor de bevoegde burgerlijke Rechtbank te dagvaarden wegens een beweerd begane beroepsfout die mede tot gevolg zou hebben gehad dat hij aan zijn cliënte een schadevergoeding betaalde van € 5.000,00.

De Stafhouder heeft aan Mr. X geen toelating verleend om Mr. V te dagvaarden en Mr. X heeft zich hierbij neergelegd, niettegenstaande de vraag open blijft of de Stafhouder de bevoegdheid had om hem te weigeren tot dagvaarding over te gaan.

(zie daaromtrent zijn mail aan Stafhouder Z dd. 26 november 2006 en 13 maart 2007: zie farde briefwisseling na de derde beslissing van de Stafhouder, stuk 7 + 9).

Wanneer Mr. V na de drie beslissingen tot seponering van de klacht van Mr. X vernam dat Mr. X misschien tot dagvaarding voor de bevoegde Rechtbank (wellicht op basis van art. 1382 Burg. Wb.) zou overgaan, diende Mr. V uiteindelijk zelf klacht in tegen Mr. X bij brief van 13 maart 2007 (farde briefwisseling na derde beslissing van de Stafhouder, stuk 10).

Gevolg aan deze klacht bood Mr. X uiteindelijk zijn excuses aan aan Mr. V (zie zijn brief van 13 maart 2007, zelfde farde stuk 12).

Mr. V heeft evenwel deze excuses niet onvoorwaardelijk aanvaard (zie zijn brief van 20 juli 2007, zelfde farde stuk 16) en gesteld dat zijn excuses als een belangrijk element in de verdediging van Mr. X ter beoordeling van de tuchinstanties kon worden beschouwd doch dat hij zijn klacht niet zou intrekken.

De Tuchtraad is van oordeel dat Mr. X wel "een punt" had in verband met zijn klacht tegen Mr. V.

Mr. V had er beter aan gedaan om zich te onthouden tussen te komen als raadsman van Kipcentrale tegen Mr. X, waarvan hij wist dat die de gebruikelijke raadsman was van Kipcentrale. Die tussenkomst heeft wellicht de transactie in de hand gewerkt waarbij Mr. X aan de Kipcentrale een schadevergoeding betaalde van € 5.000,00 op grond van het beweerd feit dat Mr. V aan de Kipcentrale zou gezegd hebben dat hij kans zou hebben gehad in geval van beroep tegen het vonnis van de Correctionele Rechtbank te ... waarbij de Kipcentrale veroordeeld werd tot een geldboete van 2 x € 7.500,00 om opschorting van uitspraak van veroordeling te bekomen in graad van beroep.

(NB: Mr. X had geen tijdig beroep aangetekend tegen het vonnis omwille van een misverstand met de griffie omtrent de datum van de uitspraak).

Ook Stafhouder Z heeft dit ingezien nu zij in haar brief van 30 oktober 2006 (farde na derde beslissing: stuk 8):

"Wat ik kan toevoegen is dat ik betreur dat Mr. V niet voorafgaandelijk aan het aanschrijven van Mr. X de Stafhouder dienaangaande heeft ingelicht. Ik verwijs terzake naar art. 4.2.1 van de deontologische richtlijn van onze balie:

‘Ter vrijwaring van de waardigheid, kiesheid en onafhankelijkheid van de advocaten is het aangewezen niet op te treden in conflicten waarbij een confrater van de eigen balie is betrokken.’

Nadat Mr. X de transactie met Kipcentrale had afgesloten, wellicht uit vrees zijn sinds jaren getrouwe cliënte definitief te verliezen (hij had uiteraard beter de zaak aangegeven aan zijn verzekeringsmaatschappij) kwam hij (laattijdig) tot de vaststelling, zoals beweerd na daaromtrent bij de bevoegde instanties inlichtingen te hebben ingewonnen, dat een kans op hervorming van het vonnis van de Correctionele Rechtbank te ... miniem zou geweest zijn, zodat hij zich in het ootje heeft laten nemen.

Dit verklaart wellicht de toon en de taal van Mr. X in de diverse brieven die hij in het kader van zijn klacht tegen Mr. V heeft gevoerd doch een en ander verontschuldigt hem niet.

Mr. X heeft dit ten andere eveneens zelf ingezien vermits hij in zijn brief van 25 juni 2007 (farde briefwisseling na derde beslissing, stuk 13) zijn excuses aan Mr. V heeft aangeboden.

De toon die Mr. X bleef aanslaan in zijn verdere brieven zijn naar het oordeel van de Tuchtraad in strijd met de waardigheid die het beroep van advocaten ter grondslag liggen zodat het ten laste gelegde feit B bewezen is.

3. Redelijke termijn

In fine van zijn besluiten stelt Mr. X dat de redelijke termijn niet werd in acht genomen zodat de rechten van zijn verdediging geschonden zijn.

De klacht van Mr. V dateert van 13 maart 2007.

Nadat de Stafhouder het onderzoek had afgesloten maakte hij reeds op 20 december 2007 (brief door de Voorzitter van de Tuchtraad ontvangen op 4 januari 2008) het dossier over aan de Voorzitter van de Tuchtraad; De oproeping tot de Tuchtraad gebeurde op 4 februari 2008.

Er werd een eerste maal opgeroepen op 23 maart 2008 doch op verzoek van Mr. X uitgesteld aanvankelijk naar de zitting van 14 mei 2008 en tenslotte naar de zitting van 11 juni 2008.

De Tuchtraad is van oordeel dat de redelijke termijn werd geëerbiedigd terwijl Mr. X geenszins bewijst dat zijn rechten van verdediging werden geschonden.

§ §
§

De sanctie zowel wat het feit A als wat het feit B betreft

Er wordt rekening gehouden met de omstandigheid dat wat het feit A betreft de Vrederechter zelf niet het initiatief nam om een strafklacht in te dienen, zoals aanvankelijk aangekondigd, waaruit wellicht toch zou kunnen afgeleid worden dat ook door hem de spons over het incident werd geveegd, nadat wellicht bij een

bemiddelingspoging Mr. X zijn excuses heeft aangeboden; zoals in zijn besluiten beweerd.

Wat het feit B betreft houdt de Tuchtraad ook rekening in de eerste plaats met de specificiteit van de zaak, meer in het bijzonder de aanleiding tot het onverantwoord taalgebruik in de gevoerde briefwisseling van Mr. X in het kader van zijn klacht, die tot drie maal toe werden geseponeerd en waaromtrent hij mogelijks terecht meende dat de houding van Mr. V in de zaak Kipcentrale niet door de beugel kon.

Ook rekening houdend met de omstandigheid dat Mr. X een blanco tuchtrechtelijk verleden heeft is de Tuchtraad van oordeel dat er reden is om de uitspraak van de veroordeling op te schorten.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend in eerste aanleg en op tegenspraak

- > Gelet op art. 457 bis Ger.W. met betrekking tot het taalgebruik in tuchtprocedures,
- > Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar en gegrond.
- > Verklaart de ten laste leggingen A en B lastens Mr. X bewezen.
- > Verleent Mr. X de gunst van de opschorting van de uitspraak.
- > Begroot de kosten op nihil.

Hebben de zaak gehoord, erover beraadslaagd en zijn aanwezig bij de uitspraak in openbare zitting van 8 oktober 2008:

- stafhouder Jean-Pierre Westerlinck, advocaat balie Dendermonde, voorzitter van de tweede kamer;
- stafhouder Robert Volckaert, advocaat balie Brugge, assessor;
- meester Philippe Ghysbrecht, advocaat balie Dendermonde, assessor;
- meester Filip Mertens, advocaat balie Gent, assessor;
- meester Hans Michiels, advocaat balie Kortrijk, assessor.

Was aanwezig bij de behandeling en is aanwezig bij de uitspraak:

- meester Hilde Lievens, advocaat balie Gent, secretaris van de Tuchtraad.

Jean-Pierre Westerlinck
voorzitter

Robert Volckaert
assessor

Philippe Ghysbrecht
assessor

Filip Mertens
voorzitter

Hans Michiels
assessor

Hilde Lievens
secretaris